

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 SI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
SI SE PLATESC TOT-D'A-UNA INAINTE

IN Bucuresti LA CASA ADMINISTRATIEI
DIN JUDETE SI STREINATATE PRIN MANDATE
POSTALE
UN AN IN TARÀ 30 LEI; IN STREINATATE 50 LEI
SASE LUNI . . . 15 » » 25 »
TREI LUNI . . . 8 » » 18 »

Un numer în streinatate 20 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

ADMINISTRATIA

PASAGIU BANCII NAȚIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Advețorul

Să te ferești Române de cuiu strein în casă

V. Alexandri.

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE

DIN Bucuresti și județe se primesc numai la
Administratie
DIN Streinatate, DIRECT LA ADMINISTRATIE SI
la loate oficiale de publicitate
ANUNCIURI LA PAG. IV . . . . . 0,30 h. linia
» » III . . . . . 2— »
» » II . . . . . 3— »
INSERTIILE SI RECLAMELE 3 LEI RÎNDUL
La Paris, ZIARUL SE GÂSESTE DE VÎNZARE
CU NUMERUL LA
kioșcul No. 192, Boulev. St.-Germain

UN NUMER VECIU 30 BANI

REDACTIA

PASAGIU BANCII NAȚIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

O bancă revoluționară

Scrisoarea ițărani

D-LUI LASCAR CATARGIU

Escrocul absolvit

COMPANII DE DISCIPLINA

București, 25 Noembrie, 1893.

O BANCĂ REVOLUTIONARĂ

Guvernul susține că această Bancă a fost făcută pentru a veni în ajutorul agricultorilor.

Evident că Stolojanii, Marghilomanii, Vernești și alii Cantacuzineni nu au și nu vor avea nici o dată nevoie să se împrumute la Banca agricolă, din contra, ei vor fi acționari, împrumutători.

Numei proprietarii mijlocii și mici vor lucea banii cu împrumut de la Bancă. Însă renta pământului care nu atinge de cît cu greu 8 la sută și care va merge crescând din ce în ce, concurența marilor proprietari care vor uza cu virf și îndesat de jandarmerie și administrație, pentru a-și face muncile cu prețuri ridicate, avantajul că acești proprietari mari vor lucra cu capitalurile lor proprii fără a plăti cui-va vre-o dobândă, vor pune în imposibilitate pe micii proprietari de a face față angajamentelor oneroase pe care le vor lua față de Banca agricolă.

Lăsind la o parte frazele deșarte făcute pentru naivi, trecind peste declamațiile umflate a celor ce pretend că legiferează în numele și spre binele țărei, să pătrundem direct în inima chestiei și să punem în evidență adevărata țintă pe care o urmăresc junimii, prin înființarea Băncii agricole.

Armonia claselor noastre stăpiniștoare a fost tulburată până astăzi de următorul fapt: Interesele marilor agricultori erau de a exporta grane multe și de a importa obiectele industriale necesare populației noastre rurale pe un preț cît se poate de ieftin, pentru a putea reduce plata muncii cît mai mult.

Pe de altă parte, o sumă de negustori capitaliști aveau interesul ca taxele asupra obiectelor importante să fie cît mai urcate, pentru a face cu putință întrebunțarea capitalurilor lor în productive industrii naționale.

Junimii, care de și se numesc conservatorii, dar cărui sunt în realitate incarnația desăvîrșită a tendințelor liberale-burgheze din occident, au găsit un mijloc admirabil de a restabili armonia dintre bogăția noastră, unificind interesele marilor agricultori și marilor capitaliști prin înființarea Băncii agricole.

Agricultorii noștri vor putea să-și vadă realizat visul lor de aur, scoborarea taxelor vamale pentru a putea în schimb căpăta și el debucură în țările industriale din occident. Iar marii capitaliști, pentru a fi mingișati de peirea industriei noastre, de la care ei nădăjduiau mareea cu sare, vor punea să-și pue capitalurile în noua Bancă, garantându-se 9, 10 poate și 12 la sută.

Alianța marilor capitaliști și a marilor proprietari agricoli se va face pe spinarea micilor proprietari.

Într-o serie de articole intitulate «Excedente de rău augur», am arătat cum stăpînitorii noștri nu știu să creeze de cît izvoare negative de bogății. El se imbogățesc numai din dintr-un spor de producții, ci din ruina altora.

Averile actuale le-a cîștigat din ruina țărănilor; prin ajutorul Băncii agricole, ei și le vor spori prin

ruinarea proprietăților mijlocii și mici, iar în curind le vor duce la maximum posibil prin înghițirea domeniilor naționale date astăzi țărănilor.

Cu modul acesta junimii au reușit în același timp să-și asigure simpatiile și sprijinul Germaniei, de oare-ce prefăcind pe marii noștri capitaliști în cămătari ajutați de stat, nu va mai fi nevoie de protecția unei industrii naționale a căriei existență a devenit încălcătoare.

Convenția comercială cu Germania este corolarul indispensabil al Băncii agricole.

Care va fi, pentru viitorul țărei noastre, rezultatele ce vor decurge din această nouă stare de lucruri creată de junimii condițiilor noastre economice?

De o cam dată mai încet, dar în curind cu o repeziune uimitoare, acționarii Băncii agricole vor scoate în vinzare toate proprietățile mici și rurale, dimpreună cu cele țărănești.

Cu o mină, marii noștri capitaliști vor împrumuta banii cu dobânzi exorbitante, cu alta vor cumpăra la licitație moșii scoase în vinzare de către Banca lor.

Tara intrăgăță va răsuna de plângeri și vîiatele nenorocîjilor cari se vor găsi cu duimul svirliș în rindul proletarilor, scrișuirea dinților și blestemele lor vor însoții, ca în toate țările, noua transformare economică la care vom fi supuși.

In curind însă, nouii proletari, dezteptăți la o viață nouă și luminată asupra drumului de apucat pentru a-și din mizeria în care se vor găsi cufundăți de insuși organizația socială, a căriei partizanii fusese ei cu cățiva ani în urmă, se vor constitui într-un puternic partid de reforme democratice.

Răul va fi teribil dar trecător. Proletarizarea micilor proprietari va avea parte ei tragică, dar va fi și pricina care va ajuta în modul cel mai eficace la mareea transformare economică și politică ce se pregătește în accident.

Banca agricolă va face pentru prospătirea democrației române, mai mult de cît toată lupta pe care am dus-o noi pînă acum în pustiu, și dacă aceasă transformare îi numitează de adversari noștri revoluționari, mai revoluționară chiar de cît noi va fi Banca lor agricolă, care va proletariza trei pătrîmi din populația țărei.

Index.

SATIRA ZILEI

Scrisoarea unui taran

D-sale

D-lui Dobrescu-Argeș sin Chitanță.

Mă vere Costică,

Am tot cîștigat și eu în monitoare că și-a aprins pae în cap cu boerii de la Cămară.

Vezî, pe mine mă bate gîndu că și-e unde sădună cîcoi cu să ne făurească nouă lanțuri.

Cind erau a casă, par că erau mai de oamenie. Ce că mergi cu răposul Ruset ca să lupti virtos pentru nevoie noastră, și că năsâră să te dai cu ciocoi.

Da! de cînd s-a urcat scroafa 'n pacăci, liniștișii obrazu și mi dăduști lunaoa'n cenusse.

Pasă-mite, tu în loc să faci ca și-o seamă cu tine și să-ți bagă votu'n pustia aia de urnă, iți bagă botu'n toate alea, în toate porcăriile, —băga'l-a mai bine în pușcărie!

Odată te-a prinsără cu niște chitanțe în traistă. Ai tăcut ca peștele și te-ai făcut Nea-Aude. Iți dădură unii picioare, altii peste bot, dă tu, —ca ăla, ca musafir cocinii, —ai zis că nu face nimic și l-i ai văzut de trebuiri.

Acuma auzuți că te-a mai prinsără cu o găinărie. Gindeam că o să intri 'n pămint, și cind colo, tot tu cu gura mare!

Bine, mă bătete, unde-o săjungă tu cu purlarea asta? Nu te temi nici că Dumitru, nici că oameni, nici că pușcărie?

Mai lasă-l draculul dă numărul cincis, că ne-a făcut neamă de ris.

Tărani, păcătosule, e sărac, da' cîștigă. Tu, dă cind intraș în Cameră, ne-a făcut dă batjocură pă toți. Bieții oameni pă-

care i-a minat păcatele să te aleagă, a crezută că aleg om dă cinste, să ţie cu ei și cu necazurile lor. Nu stiau, bietii, că esti un păcătos, o pacoste de om, o pleoșnită scirboasă.

Asculță-mă pă mine: mai bine de cît ai sta între boeri, ca să fură te miri ce, ia drumul codrului, — și fură pînă năi mai putea.

Ce cauți tu să te facă hoț subțire? Nu-i mai bine cu toptanu?

La urma urmii, tot la ocnă ajungi.
Un teran din Musetești.
Pentru conformitate
Rigolo.

A se citi Ultime telegramme la pagina III-a.

ESCRUCUL ABSOLVIT

Admirabila Cameră conservatoare a făcut cum a putut mai bine ca să scape și de astă dată pe famosul ei Dobrescu-Chitanță.

Nici nu putea fi altfel. O Cameră care aplaudă pe Take Ionescu, după ce s-a dovedit că acesta a luat bani pentru grațieri; o Cameră care aruncă mușamaoa parlamentară peste cele săpte bulene găsite în plus în urmă, — nu putea să nu absolue și pe Dobrescu-Chitanță.

Ei și ridicăt în Cameră incidentul cu amendamentul escrocăt de acest mizerabil.

Ei bine, cu toate că lucrurile se stăiu de tot în toată desgășătoarea lor realitate, domnișii deputați nău găsit nici un cuvînt ca să veștească pe punga, iar președintele Camerei nă aflat alt mijloc de a lumina situația, de cît acela de a ridică și-dință!

Mi-e scrisă de acești reprezentanți a burzăzime.

Oră de cîte ori unul din ei fură, — un amendament ori o sumă de bani, — polițul burghezo-parlamentar își intinde tentacile ca să-l protegăască.

Este un efect natural al instinctului de conservare a speciei. Un chitanță demasat, ar putea atrage după el demascarea altora, — și nu se știe dacă, procedind astfel, nu ne-am grăbit la un moment dat fără deputați.

Înțelegăt ce dăzastru ar fi pentru «cabinele particulare» și pentru clientela balurilor măscate!

lor tot ce plănuia odinioară sfatul boerilor...

... Căci «nu sunt vremile sub cîrma omului, ci bietul om sub vremi», — cum a zis răposul întru Hristos Miron Costin.

Și cînd ti-or perindă în minte toate asta, cînd te va purta gîndul în amurgul unor vremi apuse, în care se credea că roata rănduirei lumestii nu se mișcă tot ca roata stelelor în vîzud, — vei lăcrăma poate de jal, Coane Lascăre, ca după niște scumpe flințe moarte, — dar ne vei înțelege pe noi cei de astăzi.

Dumneata năi prietenii. Ai trăit într-o vreme în care cite-va parale și trei și ruburi puteau face pe cine-va om mare. Năi cîtăt de cît Alexandria și povestile lui Argibir-Crăișorul, — și cu toate asta, privește cum ajunse al doilea după Vodă!

Așa a fost odinioară vremurile.

Azi, Coane Lascăre, lucrurile merg altfel. Crucea de tibișir, chinorosul, pașnile dumitale, chibzuelile de iatăc cu prefecți, — nu mai au recere. Său răcă.

Omenirea care se ridică azi, cere altceva, — și dumneata nu mai ai ce-i da. Se ridică la viață clase sociale nouă, se nasc alte aspirații, alte idei, alte curente, tot ce-a fost vechiul se preface, tot ce în vremea logofăților era bun mirosoare a mucegăilor, viața toată se înosește, un pot de necunoscuți se arată la porțile politice, — lasă-ți în cuiu pușca cu cremeni, pe Nicolaidi și regularisirile dumitale clasice!

... Coane Lascăre, năi prietenii. Ai ajutat la prospătirea materială a unei clase, și nimeni nu se ridică din feță pe cari i-ai săcute oameni, să-ți spue o vorbă dreptă, un adevarădăvărat.

E o poveste a unui englez, căruia îl ziceau Shakespeare. Năi auzit de el pentru că nici prefect nă fost, iar pe vremea lui nu aveam vapor să meargă în Anglia, și cu diligență nu se poate duce acolo: Anglia e inconjurată de apă, să și.

Englezul astăa a făcut o piesă de teatru, în care un prinț învăță și sceptic, anume Hamlet, spunea unei fete: «ori ce-ai face, e de geaba... La mînăstire! La mînăstire!»...

De-acasă avea un prieten, și-ar spune tot așa de verde ca prințul englezului:

— La pensie! La pensie!

... Căci la ce să mai încurci o lume pe care n-o înțelegi, cu basmele care îi-ău legănat copilaria dumitale?...

Ti-ai făaș de bine să stăi acasă, la gura sobii, să-ți toarcă pisica în poală; iar dumneata, întorcindu-te cu ochii minței înfrapăti, să străbați noianul de vreme în care, copil și fără grija, ascultați duiosul și eternul:

— A fost odată ca nici odată...

Bran

D-LUI LASCAR CATARGIU

Astăzi împlinește D. Lascăr Catargiu 70 de ani de cînd s-a născut.

Am trece bucuros cu vederea peste data astă, pentru că în calendarul nostru nu avem sănii, — și mai ales pe Mucenicul Lascăr nu-l găsim însemnat în cără.

Dar gazetele guvernamentale său apucă să facă din data nașterii șefului lor un al doilea Fericit Eveniment,

Așa fiind, sănii să-și impună să fie primească frîngerea tuturii, și de să credem că e greu să spui adevărul crudă unui om care își serbeză

Ci numai niște simpli funcționari ai statului aleși să revocabili după trebuință și după modul cum își îndeplinește îndatoririle strict administrative cu care sunt investiți.

Ei sunt aleși prin votul Camerei pe timp de doi ani, nău dreptul să propue legi, aici în discuțiile Camerei numai voce consultativă.

Rolul lor de căpetenie este supravegherea modului cum se aplică legile votate, pentru care sunt plătiți cu zece pînă la două-spre-zece mii de lei pe an.

Președintele consiliului federal, sau ceea-ce numim noi, președintele Republicii, nu-i în realitate de căt un simplu prim-ministru, ales și el de Cameră și revocabil. El nu are nici casă civilă și literară, nici palat, nici suitură. Leaș lui e de 12.500 lei pe an.

Față de fările străine el joacă rolul de șef al Statului, dar în afacerile interne ale tărei, nu are nici cca mai mică putere, nici măcar dreptul de a sănătăia legile votate de Cameră.

Legile în Elveția se sănătăiază direct de popor, prin votul universal.

Mai mult chiar, nu se poate alege președinte al consiliului federal același perioadă în două rînduri. Iar după înăpunirea termenului de doi ani, fostul președinte nu poate fi, încă pentru doi ani, nici ministru, nici președinte al camerei.

Nu se pot alege iarăși doi miniștri aparținând aceluiași canton.

De obicei miniștrii elvețieni sunt aleși cu rînd din partidele și din toate naționalitățile, chiar cind marea majoritate a camerei ar fi radicală, liberală sau conservatoare. De altmîntrele chiar aceste numiri politice nu prea corespund cu aceleași numiri ce se dă la noi din fericitorile partide politice.

Cit de departe a ajuns Elveția pe calea suveranității poporului! E un adeverat abis intru ea și jara noastră.

Interim.

COMPANIILE DE DISCIPLINĂ

(Urmare)

La exercitiu

A doua zi de dimineață, la șase ore, cind primi postul de gardă, prizonierii cu ranita la spinare, s'aliniau în pluton. Sint în număr de opt.

Băgați de seamă, strigă Ciac-de-purice, ieșind din cortul său, cu revolverul atrinat la sold.

Sî trece pe dinaintea frontului, inspecțind tunta, și ridicind râniile pentru a se încredința dacă au pecetia reglementară.

Pentru ce nu și-a frecat nasturii de la tunica? întrebă pe unul.

Pentru ca mă temeam să nu îmi stric.

Cum te numești?

Hominard.

Bine... Vei avea opt zile sala de poziție, pentru motivul acesta.

Să vedem dacă nău să faci acolo puț.

Numei dacă nu și-ar semăna ție.... iată de ce mi-e frică.

Ceașul nu răspunde. Le spune să puie baionetele în armă, apoi comandă:

Prezentă arma!... Doi!... Trei!...

Intre o comandă și alta lasă să treacă un timp indelung. Fie-care mișcare ducează mai mult de cincă minute. Aceasta este un fel de rez bunare a ceaușilor.

Soldații disciplinați, cărora nu le pasă de nimic, afară numai de consiliul de rezbel, său pus de căi, pînă lă invăță pe din afară, tot codul penal; și că acum își permit față de ceaușii toate ne-supunerile și insultele pe care legea nu le-a prevăzut. Cind le vorbește, îi tutuiază, știind bine că a tutui un superior este considerat ca un act de indisciplină, iar nu ca o insultă. De sigur, nu vor îndrăzni nici odată să spună unuui galonat că e un dobitoc, dar aproape la fie-care moment îi va arăta că toți sînt dotati de o inteligență mai superioară de căi a lui.

La loviturile brutale ale ceaușilor ei răspund cu ironii mai amare. Sint ca niște Picadori cari și-a propus să întărească neconținut pe taur, fără să rănească vrădată. Ceașul, stringind din dinți, fără să circnească, primește batjocoririle și insultele care îl face să îngălbinească și să tremure de minie. Cu o voce uscată, urmează să comande înainte, punind între o comandă și alta un timp indelung. Are aerul că așteaptă cava care na vine, și în adevară că așteaptă. El știe că o comedie se sfîrșește adeseori cu o dramă, și că ajunge o clipă du nesocintă pentru ca unul din nemorocii cari fac exerciții, să lase să-i scape o vorbă, o esclamație imprudentă. Știe iarăși că la urmă urmei, abătut de obosale, unul dintre ei nu va mai voi să facă exerciții...

Atunci nu va mai putea scăpa de consiliu de rezbel: cinci ani, zece ani de inchisoare, în primul caz; doi ani în al doilea caz. Astfel, ceaușul își va putea freca miinile de bucurie; va merge, ca martor, în Tunis, unde e instituit tribunalul; acolo va putea să petreacă. Într sticlele cu absint și fetele care se vind, ceaușul va uita pe nemorocu lui victimă care găsește într-o celulă, singură cu vizuinea îngrozitoare a vieții sale zdruite.

De cîte ori nău văzăt eu galonați de acescă, căutind să poată trimite pe vrăun soldat la consiliu de rezbel, numai în

scopul de a-l urma ca martor, în Tunis, unde pot să trăiască mai liber și mai plăcut.

— Pas gimnastic... marș! strigă sergentul.

Cei opt oameni executa comanda, și fie-care, trecind prin dreptul sergentului, îi aruncă o ironie:

— Bietul Cioc de purice!... ce palid este!

O să cadă din picioare...

— In curind o să-l vedem la Murga!

— N' o să-l primească nicăi acolo... Dar nasul!

— Da, nasul și picioarele, ceea-ce are el mai frumcs...

— Nu e aşa, băieți, că i-se văd creerii prin nările nasului?

— Ce nemorocă a fost femeia aceia care l-a purtat în pîntec!...

Ciac-de-purice nu mișcă nici din sprincene.

— Companie... stă!... La pi...cior!

Apoi, cu mîinile la spate, el trece pe dinaintea frontului, pentru a observa poziția sit-cărui.

— Patul puște înapoia... degetele drepte... Tubois, opt zile sala de poliție... Hominard, ține umerii drepti...

La fie-care observație răspunde un murmur, al căruia sens nu disting, deși nu sint de parte de el de căt ca la cinciseasă pașă.

Domnule sergent, zice Hominard fără a-și părăsi locul, am să te întreb ceva.

— După terminarea exercițiului.

— Domnule sergent, e foarte grabnic și astă te privește.

— Ei bine, ce e?

— E adevărat că în Corsia, cind cineva are placere să mănușe un desert, se duce și scutură din stejară ghindă care se dă la porcă?

— Opt zile sala de poliție...

— Ce vacă ești!...

Vorbele acestea le disting; Ciac-de-purice se întoarce către mine.

— A îi auzit, soldat de gardă?

— Ce s'aud, Domnule sergent?

— Ce mi-a zis Hominard?

— Da, Domnule sergent... V'a întrebat dacă este adevărat că în Corsia...

— Dar nu asta... N'ai auzit că mă facă vacă?

— N'am auzit...

— Nu?... Prea bine...

El scrie căva cuvinte pe un petic de hirtie și chiamă un soldat de gardă, care se grăbește să iasă din cort.

— Du acest bilet căpitanului. Să aștepți răspuns.

Acest răspuns sosește imediat; el este laconic: «Pune pe acel nedisciplinat în flăcă.

Mău pus în flăcă.

— Nu trebuie să te minți, îmi zice Ciac-de-purice, văzând că-mi clânțane dinții, cind simt flăcările zdrobindu-mi oasele.

Să mă minți eu? Aide de!... Si contra cui? Contra ta, instrument orb, chînitor sălbatic? Dar nici nu-mi pasă de tine!... nici de sarcazme și de brutalitățile tale!...

Si de sigur, cind ora de scăpare ar sumă și pentru noi, nu contra ta, sau contra sefilor tăi, ne-am răzbunat; ci am sfîșia sistemul odios, legile barbare, care fac din tine un căluț, iar din mine o victimă.

Raportor a fost ales D. Colonel Roznovanu. Probabil că chiar astăzi camera se va ocupa de chestia aceasta, de la care atrină în parte desunirea membrilor guvernului actual.

De sigur că vom avea o ședință foarte interesantă.

La 10 Ianuarie, anul viitor, la ministerul afacerilor străine se va întine un examen pentru ocuparea a două posturi de atașat de legături.

Directiunea generală a telegrafelor și postelor face cunoscut că în comună Costesci, județul Argeș, s'a deschis un oficiu telegrafic și de postă ușoară, care va manipula și mesagerii, precum și mandate postale interne și internaționale.

Alătă-eri a murit la Menton, D. Etienne Fould, consulul român din Paris.

D. Fould a ocupat patru ani acest post.

Un eveniment de înregistrat. Proiectul de răspuns la Mesaj al Camerei sfîrșește cu cuvintele:

— Trăiască Prințipele Carol! Se naște, maturul corp, nu zice însă nici un cuvint pentru înfașatul Prințipe.

— Ce-o fi? Nu cum-va Senatul e mai puțin dinastic de căt Camera!

Intrebăm: E o simplă curiositate ce ne-ar satisface, răspunzindu-ni-se.

D. Al. Mateescu, un talentat tineri artist al Teatrului Național, care e greu bolnav, a plecat zilele trecute la Menton spre a-și căuta sănătatea.

Adăgăm că amicii și colegei săi au făcut o colectă de bani spre a înlesni artistului căutarea sănătăței.

Aceasta le face onoare tinerilor colegi ai D-lui Mateescu.

Un nou ofițer care demisionează. Timpul ne spune că ministerul de rezboiu a primit demisiunea din armată a D-lui colonel N. Ionescu, comandanțul regimentului Mircea No. 32.

Negreșit dulce e armata de fugă chiar ofițerii de dinșa ea dracul de tămîi.

D. N. P. Romanescu, valorosul democrat din Craiova, e hotărât să părăsească pentru mai mult timp politica și țara. D. Romanescu se va stabili în Paris.

Căpitanul Dimitrie Gheorghieade, din regimentul 4 roșiori, s'a sters din controalele armatei ca unul care.

Întilnesc un deputat: il trag de mîne, el se uită dirij la mine și trece, par că nici nu mă recunoaște. Are de sigur un rendez-vous galant și nu vrea să-i piardă.

Întilnesc un deputat: il trag de mîne, el se uită dirij la mine și trece, par că nici nu mă recunoaște. Are de sigur un rendez-vous galant și nu vrea să-i piardă.

Intilnesc un reporter de la un ziar oficiale, il salut cu grădășitate, doar se va opri să-mi vorbească, și însă grăbit, se duce să se inspire în anticamera colonelului Rasty.

Intilnesc un poet—o! de astă dată scăparea, divina scăpare, cade ca o mană cearăscă asupra mea—șîl intreb:

— Ia spune-mă! ce se mișcă în lumea literară?

Parnasanian cască, intrind la Fialkovski.

Sint c'o să-mi pierd capul. Si două minute, numai două mai am de pierdut în vinătoare de informații.

O!.. dar nu visez... Ce văd?... Sint salvat!.. O aglomerare infernală de lume pe piata teatrului, oameni îngrijorați se întorc în dreapta și în stînga, se aplac, ridică ceva... Dar nu pot vedea.

Mă vîr printre multime, vesel, voios, cu creionul într-o mînă și cu carnetul într-alta... Si vocea primului-redactor nu mă mai apăsa, și sarcasmul sunetului ei nu mă omoră. Sunt salvat. Si morăesc printre dinți, în vreme ce mă vir neconținut printre cei adunați;

— A! răutătorios primul-redactor, a! sarcasticule urios!

Si peste o oră Adeverul, cel d'intîi va avea informații precise despre celebră dramă, căci se petrece o dramă negreșit în fața ochilor mei,— va avea amâname, detaliu. O! detaliile, infiorătoare și pasiunele detaliu mai ales.

Sint prins de friguri, arzind de curiozitate pătrund printre mulțime și, în sfîrșit, văd.

.... Un cal se lopețe și oîștea unei trăsuri se frinsează.

Si vocea primului-redactor! Oh! vocea primului-redactor îmă revine în minte, și spunea, ieșind, că va trimite marori mai multă.

Carian.

INFORMATIUNI

Am anunțat din vreme că comisia pentru validarea alegerei din Birlad e împărțită în două tabere egale.

In adevărat, comisia aceasta introducește eri a luat următoarele hui-

D-nii Colonel Roznovanu, Isăcescu și Zarifopol s'a pronunțat pentru validarea D-lui Emandi; D-nii Pleșea, V. Brătianu și Resu s'a pronunțat pentru validarea D-lui Romalo; D. Cernat s'a pronunțat pentru invadarea aminduroră.

Raportor a fost ales D. Colonel Roznovanu. Probabil că chiar astăzi camera se va ocupa de chestia aceasta, de la care atrină în parte desunirea membrilor guvernului actual.

De sigur că vom avea o ședință foarte interesantă.

La 10

a inceput discuția bugetului ministerului de finanțe.

NEW-YORK, 24 Noembrie. — Vaporul englez Jason mergind din Calcuta la Boston, s'a scufundat aproape de Eastham, 25 oameni din echipajul său pierit.

LONDRA, 24 Noembrie. — Se asigură că individul la care s'au găsit materii explosive nu se numește Schneider, ci Snyder, el este agentul societății americană pentru patenta materiilor explosive, dinamita și sticlele găsite la dinsu nu sunt de cît eșantioane (probe).

PARIS, 24 Noembrie. — Ziarele anunță că în privința legii asupra sederei străinilor în Franța, guvernul ar fi decis, ca străinii care vin să exercite o profesie în timp de cîteva luni și se întorez în urmă în țara lor, vor face la fiecare sosire o nouă declarație.

PARIS, 24 Noembrie. — Grupul agricol din Cameră s'a ocupat de urcarea dreptului vamal asupra grăului; va cere guvernului să ia inițiativa acestei urcări.

BERLIN, 24 Noembrie. — Ziarul Post declară că majoritatea partidului Imperialului va vota pentru toate proiectele de impozite și pentru reforma finanțelor.

— Reichstagul a continuat discuția proiectului asupra drepturilor timbrelor. D. Buol a declarat că centrul nu respinge în principiu acest proiect.

D. Singer declară că democrații-sociaști vor vota contra impozitului asupra bursei pentru că este destinat să acopere cheltuielile legii militare. D. Riedel, ministrul Bavariei, declară că este de acord cu majoritatea poporului bavarez și cu camera Bavariei, că fiecare trebuie să se gindească să acopere cheltuielile legii militare, că imperiul trebuie să ajute pe Statele federate și că guvernele trebuie să evite ori-ice urcări a impozitelor directe.

D. Gamp (partidul imperialului) a primit proiectul; cere de asemenea un impozit asupra conversiunilor împrumuturilor străine. D. Meyer declară că «unirea progresistă» nu respinge în principiu proiectul de impozit asupra timbrului.

D. Miquel, ministrul finanțelor, apără sistemul impozitelor prusiene și exprimă satisfacția sa că D-nii Gamp și Meyer primesc proiectul timbrului. Speră că acordul se va stabili asupra acestui proiect și asupra altor impozite. Discuția este amintată pe mîine.

ULTIME INFORMATIUNI

Din tabara liberală

Aseară s'a finut la clubul liberal o a doua întrunire a membrilor partidului. Întruirea a presidată de D. Dimitrie Sturdza, seful partidului care tine un lung discurs despre cestină transilvăneană în special.

D. Anastase Stolojan, a spus, în rezumat, că Banca Agricolă, așa cum voiește guvernul să o înființeze, nu e decit o speculă, un mijloc de a se îmbogăți, bancherii mai ales și a face ca țara să piarză.

Al treilea și cel din urmă care a vorbit, a fost D. Al. Petrovici, avocat. D-sa a zis că trebuie mai multă energie în luptă și a indemnăt pe colegii săi la luptă hotărâtă.

Intruirea a luat sfîrșit la 11 ore, anunțându-se cea viitoare pentru Miercuri 1 Decembrie.

Din surse sigură astăzi încă următoarele stiri: Informațiile pe care zilnic leădu Consiliul și Timpul, privitor la candidaturile care să fi hotărît, nu e nimic cert. Partidul n'a discutat pînă acum nimic privitor la alegeri. Toate nu sunt de cît probabilă. Liberalii vor susține — probabil — următoarele candidaturi:

La col. Hde deputații Roman, D. Pallade, iar nu D. Ferekide cum unele ziare au anunțat.

Pentru col. III Bacău, nu s'a hotărît nimic încă. Sunt negocieri cu familia Lecca, pentru susținerea unui membru al familiei; se vorbește însă și de candidatura D-lui colonel Emil Casimir.

Pentru col. I de senat la Gorj, iarăși probabil, — D. M. Ferekide.

Ziarele partidului publică un comunicat privitor la siturile colportate că plecarea D-lui Eugeniu Stătescu, ar fi în legătură cu neînțelegerea ce-ar exista între D-sa și D. D. Sturdza.

D. Eugeniu Stătescu, are nevoie de repaus, starea sănătăței sale cere aceasta.

Comunicatul acesta pe cît știm, este redactat de către însăși cei doi șefi în colaborație.

Omniscient

Bacalaureati soldați

Conform cererii studenților, D. rector a convocat pentru aseară întreg consiliul universitar spre a discuta cestină ridicare stagiușilor voluntariilor bacalaureați de la un an la trei. Ca nică odată, au răspuns la convocare un număr de 35 domini profesori și anume: D-nii Hașdău, Cireșeanu, Măldărescu, Danieleanu, Chintescu, dr. Manolescu, dr. Istrate, Odobescu, dr. Vîțu, dr. Petriș-Galați, Disescu, Jak Labovary, dr. Za-

harie Petrescu, Obreja, Maiorescu, dr. Grecescu, Sihleanu, dr. Babeș, Gr. Ștefănescu, Vericeanu, dr. Petruș Paul, Gogu, Gh. Tocilescu, Bogdan, C. Dimitrescu-Iași, Dragomir Dimitrescu, Nitulescu, C. Boerescu, N. Crătunescu, dr. Demostene, dr. Rimnceanu, Gr. Tocilescu, dr. Drăghescu, etc.

Cel dintîu care a luat cuvîntul a fost D. ministru de războiu, care după cît sintem informații, uitind că și iprofesor la facultatea de științe — a fost foarte aspru cu studenții. După D-sa a luat cuvîntul mai mulți profesori, cari au apărăt cu multă căldură pe studenții și au probat ilegalitatea circulară.

Pe la ora 10 D. Jack Labovary se retrage rămiind consiliul în liberare pînă la ora 11, cînd D. C. Dumitrescu-Iași a propus a se înainta ministerului cultelor următoarea rezoluție:

Să se desființeze circulara răminind a se aplica legea ca pînă acum, iar dacă ministrul dorește a da o nouă interpretare legei, să o facă pe calea legală.

Această rezoluție a fost votată în unanimitate de consiliul universitar de și ministrul de războiu venind în persoană spre a-și susține părerile.

Delegația studenților a mulțămit în mod viu profesorilor cari au luat cu atită căldură apărarea dreptelor cererii ale studenților.

Din Craiova primim stirea despre încestarea din viață a D-lui Constantin Cernătescu, socrul primului președinte al Curței de Apel, D. N. Stănescu.

Trimitem condoleanțele noastre familiei.

Tot din Craiova ni se anunță apropiata înlocuire a sub-prefecților Murgășanu și Angelescu. Pentru una din aceste două sub-prefecțuri e desemnat D. Charisiu Strîmbeanu.

Pentru ce D. Take Ionescu a înaintat fără concurs pe învățătorul Ioan Popovici, de la comuna Flămînzi, jud. Botoșani, ca institutor la Hilău?

Pentru că și frate cu Popovici-Răcăciuni?

Take nu se poate desbăra cu nici un preț de tovarășia celor compromisi și-i protejează cît îi stă prin putință.

Curios om!

Pe zidurile capitalei s'a lipit niște afișe prin care se anunță apropiata aparîtușie a unui nou ziar numit Ecol Armatei, care amenință să apără de trei ori pe săptămînă și va fi organ politic-militar.

Politico-militar! Mărturisim că nu înțelegem această expresie nouă. Pe cîfăflă ziarul acesta va fi un fel de monitor-reptilă al D-lui Jack Labovary, iar pretilor săcruș de redacție, compus din foști ofișeri, nu e de cît o gîlumă de prost gust.

Guvernul pare a fi părăsit ideia emisă de către D. Al. Labovary de a funda un ziar în limba franceză, în locul Independenței Române, ziar de care guvernul nu mai e sigur.

D. Jack Labovary și-a luat insărcinarea să împace pe fratele său cu D. G. Em. Labovary. Se afirmă totușă că de și L'Indépendance e pentru moment mai puțin crudă pentru guvern, va începe în curînd opozitîune sistematică regimului.

D. Epaminonda Francudi, a fost confirmat ca decan al facultăței de litere și filozofie de la Universitatea din București, pe un nou period de trei ani.

Iată în ce orașe a căzut ploae eri: Giurgiu, Roșiori, Viziru, Ploiești, Mizil, Zimnicea, Cîmpina, Caracal, C-Lung, Strîhăret, T-Măgurele, Buzău, Baica, Bechet, Hîrșova. A nins în următoarele părți ale țării: Cafărat, Tecuci, Rucăr, Doftana, T-Severin, Călimănești, Sinaia, Focșani și Vaslui.

In capitală tîmpul continuă a fi rece și plouă o buruîteală deasă și înghețată.

Comitetul central al Ligăi culturale aduce călduroasele sale mulțumiri D-lui Locot. Anastasiu, care a binevoită și dăruiește cestină ridicare stagiușilor voluntariilor bacalaureați de la un an la trei. Ca nică odată, au răspuns la convocare un număr de 35 domini profesori și anume: D-nii Hașdău, Cireșeanu, Măldărescu, Danieleanu, Chintescu, dr. Manolescu, dr. Istrate, Odobescu, dr. Vîțu, dr. Petriș-Galați, Disescu, Jak Labovary, dr. Za-

harie Petrescu, Obreja, Maiorescu, dr. Grecescu, Sihleanu, dr. Babeș, Gr. Ștefănescu, Vericeanu, dr. Petruș Paul, Gogu, Gh. Tocilescu, Bogdan, C. Dimitrescu-Iași, Dragomir Dimitrescu, Nitulescu, C. Boerescu, N. Crătunescu, dr. Demostene, dr. Rimnceanu, Gr. Tocilescu, dr. Drăghescu, etc.

Mosile Tatîru, Doicești și Domeniul Brăilei, sint parcelate deja de acum trei ani, însă nici acum nu s'a împărțit oamenilor.

Sint unii cărora mizeria nu le mai îngăduie să aștepte și ar emigra bucurios în Dobrogea, dar nici acolo nu li se dă pămînt.

Ne asociăm la cererea energeticului deputat Beloiu, și cerem ministrului domeniilor să pue o dată capătă acescăi culabile neglijență.

D. Ion Catina a fost eri seară victimă unei agresiuni mișcări. Pe cînd voia să intre acasă, a fost atacat de doi indivizi necunoscuți cari l'u lovit de mai multe ori la tîmp, pricinuindu-i răni serioase.

D. doctor Elian a declarat că dacă loviturile ar fi fost date numai cu o jumătate de centimetru mai aproape de artera tîmpului, D. Catina ar fi rămas mort pe loc.

Până acum nu se cunosc motivele acestei agresiuni, nici agresorii n'a fost încă descoperiți.

Sub titlu O nouă deslegare a cestinăi transilvane, citim în ziarul Tribuna, din Sibiу:

Precum se știe, deputatul Iohann Hock, sau cum se numește acum Hock János, a afirmat mai de ună zi în camera maghiară, că Transilvania este pierdută pentru maghiari. Un coleg al său, domnul Ignatz Helly, atins în mîndru să prin această afirmație, a replicat D-lui Hock și a zis după Pester Lloyd, (numărul de la 22 Noembrie st. n.) «că are cu mult mai multă incredere în vitalitatea maghiarilor ardeleni și speră, că întreaga națiune îi va sprînji în învingerea greutăților, cu care ei au să se lupte. Cestină transilvană de alt cînd nu este o cestină de naționalitate, ci o cestină de putere. Trebuie în sfîrșit clarificat o dată România punctul de vedere, și dacă ea nu voește să trăiască cu noi în prietenie, trebuie să vedem care din noi amindoi este cel mai mare».

Simpaticul și valorosul deputat socialist de Roman, V. G. Morănu, a sosit astăzi în capitală pentru a lăsa parte la lucrările sesiunii parlamentare.

Aseară s'a dat rezultatul concursului judecat în București pentru ocuparea catedrelor vacante de la diferele scoli secundare de fete.

Cea dintîu a reușit D-șoara Angela Holban, obținând media 7, 83, a doua D-na Enescu și a treia D-șoara Alevră.

Juriul a recomandat ministrului instrucției pe Domnisoara Angela Holban.

Joia, 2 Decembrie, va apărea Nationalul, organ conservator, naționalist și antisemit, pus sub direcția D-lui Lancovescu.

Penru D. Director General al Postelor Abonatul C. St. Stoicescu, de obicei primește ziarul foarte neregulat: cu o zi sau două întîrzire; de la 19 curent însă, nu l'a mai primit de loc, pe cînd de la noi gazeta s'a expediat foarte regulat.

Azi la Cameră, pe cînd vorbea D. C. Ressu asupra alegerei de la Birlad, pe la orele 2 și jumătate, D. Laszkar Catargiu, prim-ministrul, dormea sfărăind foarte nevinovat — prin somn mai tot-dăuna este nevinovat — în capul băncii ministeriale.

D. Budu spune că în cînd vorbea D. Budu, se secolă mai întîi către banca ministerială, declarind că nici prin gînd nu i-a trecut să atingă pe vre-un ministru prin cestinăriile sale de la intrunirile electorale.

Marturisiri pretioase D. Budu, venind apoi la cestină, spune cum președintele tribunalului, ajutat de alii magistrați, face propagandă energetică pentru candidatul Româno.

Ei umbără din casă în casă, pe la oameni cu cari nu erau nici întî'o relație, cerindu-le voturile.

Un cetățean foarte onorabil, care nu fusese nici odată la vot, a fost silnit să voteze pe D. Româno, fiind că sîca sa avea la tribunal un proces de divorț.

Venind vorba de prefectul Emandi, D. Budu spune că e un om cinstit.

D. maior Pruneu: De aceea a furat din casă de la mine pe popa Ghenă!

D. Budu, urmănd, spune că în ziua alegerei, D-șa — primar al orașului — și tot consiliul comună, cu toti funcționarii primăriei, au fost citați la judecătorul de înstrucție.

Între altele, judecătorul i-a spus D-șale că, dacă va mai rămîne prima, il va-a.

Cu astfel de mărturisiri, D. Budu sfîrșește cerind Cameră să se pronunțe acum cînd are deputate.

SENATUL

Sedința de la 25 Noembrie 1893. Prezidează D. Gr. G. Cantacuzino. Pe banca ministerială D. Jack Lahovary.

Prezenți 75 senatori.

Banu aruncă 1875 lei.

Se dă citire sumarului sedinței precedente, care se approba.

D. C. Urdareanu întrebă pe D. ministrul de externe dacă este adevărat că consiliul comună al orașului Turnu-Servin a încheiat un contract pentru iluminarea orașului cu electricitate; tot de odată cere acțiile relative la desființarea tigrului de septămînă din Strehaia.

D. Garoflid citește două proiecte de legi, unul relativ la împiedicarea furării de vite, altul relativ la vinzarea vitelor.

Se pună din nou la vot proiectul de lege prin care se recunoaște calitatea de persoană morală și juridică societății de bine-față Elisabeta-Doamna.

Propunerea se primește.

Se citește proiectul de lege prin care se recunoaște calitatea de persoană morală și juridică societății de bine-față Elisabeta-Doamna.

Propunerea se primește.

